

XXXVI CONCURS DE PROSA I POESIA EN CATALÀ PER A NO PROFESSIONALS 2024

**Obres guanyadores en categoria de poesia, joves de 15 a
17 anys**

1r premi: Abril Camps Navarro

Ets...

Ets com un llibre,
Tan delicada com les seves fulles
I tan bonica com la seva portada.

Tenir-te entre els meus braços
És com un desig
Que a la fi es compleix.

El teu interior, ple de misteris
Intrigants a descobrir;
I amb grans històries
Que diuen molt de tu, i ara formen part de mi.

Quan et vaig conèixer per primera vegada
Tinc el record de rebre una sensació
Com la de quan començo el primer capítol
Del meu estimat llibre.

Ets tan prestigiosa
Que et guardo en el meu cor
Per a atresorar-te bé

És complicat expressar
El que sento per tu,
No sabria dir-te si és amor.

Cada vegada que m'expliques més de tu
És impossible no tenir-te més afecte

Però hi ha vegades que m'arrenques
Alguna llàgrima
O fins i tot, una riallada

Però el saber que algun dia
No et quedaran més històries que contar
Ni més moments per viure
En aquest moment... No deixaré de somiar en tu.

2n premi: Aleix Espel Vives

En les ales del temps

En les ales del temps, l'amistat es recull,
com un jardí florit en la vora del riu.
Entre rialles i secrets s'entrellaça el vincle,

com l'argila en mans expertes, pren forma i brilla.

Amics somien junts, sota el cel estel·lat,
companys de viatge en el mar de la vida.
Amb les ales del suport, ens alcem ben forts,
afrontant els vents que desafien la màgia.

Com una flama en la nit, l'amistat ens abriga,
Il·luminant camins foscos amb amor i esperança.
En cada pas, en cada mirada compartida,
hi ha el cant sincer d'una melodia constant.

Que l'amistat perduri, com un bàlsam etern,
en els cors que s'abraonen, en les paraules que abracen.
És un tresor preciós, un llaç inquebrantable,
que enforteix la nostra ànima i omple de bellesa.

Així, entre rialles i abraços, en dansa constant,
celebrem l'amistat, joia més preuada,
que ens acompanya sempre, en cada despertar,
fidel com el sol que torna a brillar cada matí.

3r premi: Queralt Serdà Revuelta

Saps...?

Saps aquell sentiment?
Aquell que no vols mostrar,
Que guardes incondicionalment,

El que no vols acceptar?

Lavors la pregunta et persegueix
si aquest sentiment és el meu jo vertader?

El meu desig amagat.

Una força dintre teu,
Demanant fugir per tot arreu,

Un forat ben gran,
demanant set de sang,

Aquell que t'atorrenta a la nit,
que en els teus somnis es manifesta

El que comença sent petit,
i de cop i volta et xucla sencera.

No pot expressar-lo amb paraules,
és aquell que no alimenta,
que neix des de dins teu
i et fa tornar dolenta.